

Sygnatura akt II Ns 221/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant st. sekr. sąd. M. U.

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku A. M.

z udziałem E. B. (1), M. B. (1) i B. G. (1)

o stwierdzenie nabycia spadku po F. B., po J. B., po H. B. (1) i po H. B. (2)

postanawia

1. stwierdzić, że spadek po **F. B.** synu F. i E. zmarłym w dniu 10 marca 1987 roku w Ł. ostatnio stale zamieszkałym w Ł. na podstawie ustawy nabyli: żona H. B. (3) z domu K. (córka R. i F.), syn H. B. (1) (syn F. i H.) i syn J. B. (syn F. i H.) po 1/3 (jednej trzeciej) części każde z nich;
2. stwierdzić, że spadek po **J. B.** synu F. i H. zmarłym w dniu 12 czerwca 1996 roku w Ł. ostatnio stale zamieszkałym w Ł. na podstawie ustawy nabył syn G. B. (syn J. Z. i W.) w całości;
3. stwierdzić, że spadek po **H. B. (1)** synu F. i H. zmarłym w dniu 20 marca 2009 roku w Ł. ostatnio stale zamieszkałym w Ł. na podstawie ustawy nabyły: żona E. B. (2) z domu M. (córka S. i G.), córka B. G. (2) z domu B. (córka H. i E.) i córka M. B. (1) z domu B. (córka H. i E.) po 1/3 (jednej trzeciej) części każda z nich;
4. stwierdzić, że spadek po H. B. (3) z domu K. córce R. i F. zmarłej w dniu 26 maja 2009 roku w Ł. ostatnio stale zamieszkałej w Ł. na podstawie ustawy nabyły: wnuczka B. G. (2) z domu B. (córka H. i E.) i wnuczka M. B. (1) z domu B. (córka H. i E.) po 1/2 (jednej drugiej) części każda z nich;
5. ustalić, że wnioskodawczyni i uczestniczki postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt II Ns 221/18

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 15 lutego 2018 roku A. M., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po F. B., zmarłym w dniu 10 marca 1987 roku, po J. B. zmarłym w dniu 12 czerwca 1996 roku, po H. B. (1) zmarłym w dniu 20 marca 2009 roku i po H. B. (2) zmarłej w dniu 20 maja 2009 roku. Wyjaśniła, że posiada interes prawny w niniejszej sprawie, gdyż ustalenie kręgu spadkobierców jest niezbędne celem wszczęcia postępowania o zniesienie współwłasności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), której właścicielami są: F. B., M. M. i A. M.. Jako uczestników w sprawie wskazała E. B. (1), M. B. (1) i B. G. (1).

(wniosek k.4-7, pełnomocnictwo k. 8)

W dniu 17 kwietnia 2018 roku swój udział w sprawie zgłosił pełnomocnik uczestniczek postępowania: E. B. (1), M. B. (1) z domu B. i B. G. (1), w osobie adwokata.

(pismo k. 26, pełnomocnictwa k. 29-31)

Na rozprawie w dniu 21 czerwca 2018 roku uczestniczki przyłączyły się do wniosku co do zasady.

(protokół rozprawy k. 36)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

F. B. syn F. i E. zmarł w dniu 10 marca 1987 roku w Ł.. Ostatnio przed śmiercią stale zamieszkiwał w Ł.. Pozostawił żonę H. B. (3) z domu K. oraz synów H. B. (1) i J. B. (synów H.). F. B. miał jeszcze syna M. B. (2), który zmarł w dniu 27 września 1952 roku jako 3 letnie dziecko. F. B. innych dzieci nie miał.

J. B. syn F. i H. zmarł w dniu 12 czerwca 1996 roku w Ł.. Ostatnio przed śmiercią stale zamieszkiwał w Ł.. Zmarł jako rozwiedziony. Pozostawił syna G. B., który zmarł w dniu 29 listopada 2000 roku jako kawaler. J. B. nie miał innych dzieci. Jego syn G. B. nie miał dzieci.

H. B. (1) syn F. i H. zmarł w dniu 20 marca 2009 roku w Ł.. Ostatnio przed śmiercią stale zamieszkiwał w Ł.. Pozostawił żonę E. B. (2) z domu M. (córkę S. i G.) oraz córki: B. G. (2) z domu B. i M. B. (1) z domu B. (córki E.). H. B. (1) nie miał innych dzieci.

H. B. (3) z domu K. córka R. i F. zmarła w dniu 26 maja 2009 roku w Ł.. Ostatnio przed śmiercią stale zamieszkiwała w Ł.. Zmarła jako wdowa. Miała dwóch synów – J. B. i H. B. (1) (synów F.), którzy zmarli przed nią. H. B. (2) miała jeszcze syna M. B. (2), który zmarł w dniu 27 września 1952 roku jako 3 letnie dziecko. H. B. (2) innych dzieci nie miała. Pozostawiła dwie wnuczki: B. G. (2) z domu B. i M. B. (1) z domu B. (córki H. i E.).

Spadkodawcy F. B., J. B., H. B. (1) i H. B. (2) nie sporządzili testamentów. Nikt z uprawnionych nie zrzekał się dziedziczenia po nich, nie odrzucał po nich spadku, ani nie został uznany za niegodnego dziedziczenia.

(odpisy skrócone aktów zgonu: k. 10-13, k. 41, k. 48-48v, odpisy skrócone aktów małżeństwa: 24-25, k. 35, zapewnienie spadkowe k. 37)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 922 § 1 kc prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jego spadkobierców. Art. 926 kc stanowi, iż powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu, przy czym dziedziczenie ustawowe następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy.

Wobec tego, iż spadkodawcy nie sporządzili testamentów, w grę wchodzi dziedziczenie ustawowe.

Zgodnie z art. 931 § 1 kc w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek, dziedziczą oni w częściach równych, jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż $\frac{1}{4}$ całości spadku. Jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada jego dzieciom w częściach równych. Przepis ten stosuje się odpowiednio do dalszych zstępnych. (art. 931 § 2 kc). F. B. pozostawił małżonkę i dwóch synów, którzy stosownie do powołanych wyżej regulacji są powołani do spadku po $\frac{1}{3}$ części. J. B. nie pozostawił żony. Do spadku po nim powołany jest jego syn w całości. H. B. (1) pozostawił małżonkę i dwie córki, które stosownie do powołanych wyżej regulacji są powołane do spadku po $\frac{1}{3}$ części. H. B. (2) zmarła jako wdowa. Otwarcia spadku po niej nie dożyły jej dzieci. Do spadku po niej zatem powołane są wnuczki (dzieci H. B. (1)) po $\frac{1}{2}$ części.

Brak było okoliczności skutkujących wyłączeniem od dziedziczenia i należało przyjąć, iż spadkobiercy przyjęli spadek poprzez upływ czasu. (art. 1015 § 1 i 2 kc).

Uwzględniając powyższe, Sąd postanowił jak w punkcie 1 sentencji.

W postępowaniu nieprocesowym, co do zasady, każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (art. 520 § 1 kpc), dlatego Sąd postanowił jak w punkcie 2 sentencji.